

>> Festa d'estiu a la discoteca Octopussy. A baix, el cubata de proporcions gargantuesques a Octopussy.

Gastronomia per a titans

Còctels, coques i botifarres extraordinàries

Davant la disjuntiva entre la cuina de mercat o la desconstruïda, a l'Alt Empordà es van plantejar una tercera via bastant marciana: preparar tiberis i begudes de proporcions desmesurades, dignes del Llibre Guinness.

SEBASTIÀ ROIG > TEXT

Maleït sia aquell dia de 1951 en què Sir Hugh Beaver, un dels capítols de la cervesera Guinness, se'n va anar de cacera i, entre tret i tret, va preguntar als seus amics quina era l'au més ràpida d'Europa. Com que ningú ho sabia, Sir Beaver va pensar que seria bo que existís un llibre capaç de resoldre dubtes com aquest. Quatre anys després, naixia el *Llibre Guinness dels Rècords Mundials*. Un anuari que, des de la primera edició, ha esperonat gent d'arreu a cometre tot tipus de bertranades, per poder figurar-hi amb noms i cognoms.

L'Alt Empordà, un racó de món capdavanter en la defensa del seny, la mesura i la temperància, no s'ha escapat d'aquesta fal·lera plusmarquista. I ha provat de batre rècords forassenyats servint-se del menjar i el beure.

El primer assalt indiget al *Llibre Guinness* va tenir lloc la nit del 26 de juliol de 1990. L'escenari? La discoteca Octopussy d'Empuriabrava. L'invent? Un cubata de proporcions gargantuesques.

Aquella nit, sota la mirada expectant d'un notari, a Octopussy es van combinar 1.807,5 litres de còctel. Per obtenir-los, van caldre 375 litres de rom Bounty, 10,5 de suc de llimona i 1.422 de Pepsi-Cola. El beuratge, barrejat en un recipient descomunal de polièster, es va anar servint als presents; ara bé, al final de la festassa, es van haver de llençar a l'aigüera un miler de litres. Els ronyons dels allí presents devien dir prou.

Enardits per la gesta, els mestres en cocteleria d'Octopussy van tornar-hi l'any següent. I es van superar! El 26 de juliol de 1991 van elaborar 2.575 litres d'un poti-poti batejat amb el nom «89.4». El notari, aquest cop, va consignar la mescla enfollida de 100 litres de Martini Extra Dry, 390 de rom Tropicana i 2.085 de Kas de llimona. Un nou repte per al fetge dels assistents.

AJUNTAMENT DE GIRONA, CDDI [FONS EL PUNT - NÚRIA SANTIAGO]

El primer assalt indiget al *Llibre Guinness* va tenir lloc la nit del 26 de juliol de 1990. L'escenari? La discoteca Octopussy d'Empuriabrava

>> *Membres del Gremi de Carnissers i Xarcuters de les comarques gironines a l'entrada de la Torre Galatea.*

Pocs dies abans, el 12 de juliol, Figueres havia vist un altre intent de rècord gastronòmic. El setmanari *Hora Nova*, en col·laboració amb els pastissers Lluís Dorca i Àngel Garcia, van impulsar la confecció de la coca de Sant Joan més llarga del món. El pastís, que tenia forma d'U i feia dues voltes a la Rambla, tenia una llargada de 285 metres i 40 centímetres. Josep Pla l'hauria qualificat, com a mínim, de colossal.

Per fer aquesta aberració tan deliciosa es van necessitar 2.500 ous, 120 quilos de pinyons, 200 de fruita confitada, 40 de mantega, 200 de sucre, 500 de farina, 15 de sal, 20 d'anís, 180 de massapà, a part d'altres condiments sense quantificar com canyella i llimona. La massa resultant es va dividir en 9.000 racions. El públic, convertit per uns moments en germà bessò del Diable de Tasmània, la va fer desaparèixer en pocs minuts enmig de remolins de pinyons, engrunes i queixalades... Massa farts! En un quart d'hora, se l'havien cruspida!

La dèria pels rècords culinaris extravagants va reaparèixer a Figueres l'any 2004. I el nou candidat per batre'ls va ser... la botifarra dolça! Com que aquest plat havia sigut un dels preferits de Dalí, el Gremi Artesà de Carnissers i Xarcuters de Girona i el setmanari *Hora Nova*, dirigits per la batuta del periodista Xavi Jiménez, van voler celebrar el centenari del pintor consagrant-li una botifarra dolça monstruosa.

Resultat? Un notari consignava que, el 21 de març de 2004, a Figueres, tres-centes

persones havien transformat grans quantitats de carn de porc, sucre, sal i llimona en una botifarra de 870 metres de llarg, que pesava més de 1.200 quilos. Aquesta meravella hipertrofiada començava al davant de la casa natal del pintor, al carrer Monturiol de Figueres, feia una volta a la Rambla i acabava a la Torre Galatea, on va morir l'artista.

A diferència de la coca monumental, però, ningú no va poder tastar el resultat perquè Sanitat ho va impedir. Per acabar-ho d'adobar, va resultar que al *Llibre Guinness* ja hi figurava inscrita una botifarra de 75 quilòmetres... No fotem! Al seu costat, la figuerenca semblava feta en una carnisseria de Lil·liput.

Sebastià Roig és escriptor.

>> *La coca de Sant Joan més llarga del món tenia forma d'U, feia dues voltes a la Rambla i tenia una llargada de 285 metres i 40 centímetres.*

El setmanari *Hora Nova* va impulsar la confecció de la coca de Sant Joan més llarga del món. El pastís tenia forma d'U i feia dues voltes a la Rambla